

[Niels Helveg Petersen]

1983-84, 1. samling, sp. 3742 fra december måned:

»... er spørgsmålet om finanslovens vedtagelse efter vor opfattelse fra at være et spørgsmål om vedtagelse af en bevillingslov blevet til et politisk spørgsmål, hvor det søges lagt over på oppositionen at opretholde regeringen.«

Ja men det er jo ikke situationen i dag. Det er ikke lagt over på socialdemokratiet ved sin afstemning om finansloven at opretholde regeringen. Om socialdemokratiet i denne situation vælger at stemme for eller imod eller at undlade, er ikke et spørgsmål om regeringens eksistens, og et hovedpunkt for socialdemokratiet dengang for ikke at stemme for finansloven er derfor, kan man sige, ikke til stede. Det er ikke lagt over på socialdemokratiet. Dette er ikke en tillidsafstemning for eller imod regeringen.

Derfor havde jeg regnet med, at socialdemokratiet ville stemme for. Det sagde vi også under åbningsdebatten. Det havde været det mest logiske standpunkt. Men det sker altså ikke. Socialdemokratiet har meddelt, at partiet vil undlade at stemme. Det er en overraskelse, og det er det ikke mindst på baggrund af, at socialdemokratiet i december måned, da vi diskuterede dette, slog meget fast, at der i hvert fald ikke kunne blive tale om, at socialdemokratiet ville undlade at stemme til en finanslov. Fra Berlingske Tidende den 7. december 1983 vil jeg gerne citere:

»Anker Jørgensen slår fast, at der ikke kan blive tale om, at socialdemokratiet undlader at stemme.«

Det er et referat fra et pressemøde, hr. Anker Jørgensen holdt den 6. december 1983.

Derfor er det en overraskelse, at man her er nået til det standpunkt at undlade at stemme. Det betyder, når vi ser tilbage, at socialdemokratiet i forhold til finanslove, der har indeholdt de stærkt kritiserede bestemmelser om karenssag og om fastfrysning af dagpenge, inden for de sidste 14 måneder har haft 3 forskellige standpunkter. I december 1982 stemte socialdemokratiet ja til et sådant finanslovsforslag, i december 1983 stemte socialdemokratiet nej til et sådant finanslovsforslag, fordi det parlamentariske grundlag ikke var i orden, og i februar 1984 undlader socialdemokratiet at stemme til et sådant finanslovsforslag. Der er efter forretningsordenen ikke flere muligheder, da jeg går ud fra, at

man ikke skal vente, at socialdemokratiet ligefrem går udenfor, mens afstemningen foregår. Jeg vil i hvert fald med interesse følge den afstemning, der skal finde sted til december. Jeg vil gerne citere, hvad hr. Svend Auken sagde om dette spørgsmål i sin tale i dag, for det finder jeg var kloge ord. Hr. Svend Auken sagde:

»Jeg tror, man skal være varsom med at drage for vidtrækkende konsekvenser af det kaos, der har omgivet dette års finanslov. Er det for forfængeligt et håb, at vi til efteråret igen kan nærme os mere normale forhold i dansk folkestyre, når det drejer sig om finansloven?«

Nej, det tror jeg ikke. Jeg håber, at hr. Svend Aukens bemærkning vil føre til, at vi til efteråret, når vi skal arbejde med en ny finanslov, denne gang for 1985, ser en tilbagevenden til mere normale forhold omkring finansloven.

Jeg vil gerne slå fast, at for det radikale venstre er afstemninger om finansloven ikke, har de aldrig været og bør de ikke være afstemninger om enkelthederne i finansloven. Det er, om man vil, ikke en slags fjerde behandling af nogle lovforslag. Holdningen til enkeltheder former de enkelte partier, når de stiller ændringsforslag til finansloven, eller når de enkelte lovforslag behandles og deres økonomiske konsekvenser færdiggøres her i folketinget. Jeg advarer imod, at man kommer ind på et princip om, at finanslovdebatten, den tredje og sidste afstemning om finanslovsforslaget, bliver til en slags fjerde behandling af alle mulige sager.

Jeg tror, at det samarbejdsmonster, som vi bør have her i folketinget i det daglige, bør være sådan, at alle partier, der ønsker at have indflydelse på den konkrete lovgivning, skal have det. Jeg håber, at når de, jeg vil godt sige kaotiske forhold omkring finansloven, vi har oplevet i de sidste 14 måneder, falder til ro og finansloven med forsinkelse omsider er vedtaget, så vender folketinget tilbage til et mere normalt samarbejdsmonster, sådan som det plejer at være. Det ser det radikale venstre frem til.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes, det tjener hr. Svend Auken til ære, at han åbenbart besidder en hel del selvkritik, for efter at han under megen op-